

POLÍTICA: UN CAMP PER A L'ACCIÓ I EL COMPROMÍS CRISTIÀ

La política ens afecta directament. Som éssers socials, vivim immersos en la *res publica*. Possiblement, som una de les generacions del nostre país que som més conscients de la nostra condició de ciutadans. Però ens sentim realment allunyats de la dimensió institucional. Ho demostra l'índex d'abstenció de les últimes convocatòries. D'altra banda, existeix un malestar social que s'ha expressat visiblement en el moviment dels indignats. Una realitat que ens ha fet reflexionar sobre la realitat social, política i econòmica des d'una visió fonamentalment juvenil.

Tota reflexió sobre la realitat actual hauria de començar valorant el **desenvolupament històric** que l'ha precedit. De forma general, podem dir que la realitat actual socialdemocràtic és recent a la nostra història. Durant quasi dos segles, el nostre Estat ha experimentat el temptatiu de consolidar-lo passant, fins i tot, per múltiples tensions i la Guerra Civil. L'estructura política actual pot millorar certament, però no presenta alternatives vàlides que la discuteixin. Si comparem amb altres etapes anteriors, potser hauríem d'agrair la situació actual i les possibilitats que ofereix i que hauríem de saber desenvolupar.

Ens trobem davant d'unes eleccions. Una de les manifestacions polítiques més importants. Preparem-nos per aquest esdeveniment. Informem-nos dels programes dels partits. Així els podrem valorar, comparar i discernir. La Conferència Episcopal ha publicat algunes reflexions que proven d'orientar. El Regne de Déu s'inicia i creix en la nostra societat, sense adonar-nos. Però necessita de la nostra implicació. Dificilment podem respondre a la nostra vocació cristiana sense complir amb les nostres obligacions i deures de ciutadans. Reflexionem sobre la importància de la participació i implicació. No és el mateix l'abstenció que votar en blanc, per exemple.

La de l'Església Doctrina Social ens pot suggerir pistes per orientar el nostre vot i la nostra acció política. A tall de model, el nostre compromís polític ens hauria de descentrar dels nostres interessos, de forma responsable, vers el "bé comú". Entès "*la suma d'aquelles condicions de la vida social que permeten tant als grups com a cadascun dels membres que aconseguixin més plenament i fàcilment la pròpia perfecció. Esdevé avui més i més universal i, per això, implica drets i deures que miren tota el gènere humà*" (GS 26). Així, hem de tenir present el respecte de la persona i els seus drets i deures fonamentals; el benestar social i el desenvolupament de la comunitat i la pau i l'estabilitat d'un ordre just. És fàcil notar que són criteris clarament evangèlics.

La política comporta sempre la gestió del poder. Es converteix en signe de vida nova quan el poder esdevé efectivament compartit en un clima de responsabilitat que es converteix en solidaritat. No podem renunciar a l'exercici del poder. L'hem d'orientar cap a la reconstrucció del sentit i l'esperança, creant les condicions culturals, econòmiques i estructurals perquè això resulti possible veritablement per a tothom. En aquesta operació, es processos educatius i comunicatius tenen un protagonisme determinant.

Defensem la possibilitat de la participació, creant espais i alternatives per enfortir la nostra dimensió social i política. Iniciant des de l'escola o les mateixes comunitats cristianes. Impulsem espais on verificar el nostre projecte de vida, educant-nos al sentit crític a través de l'intercanvi, la confrontació, el debat. Ens hem d'alliberar dels condicionaments que influeixen les nostres accions per experimentar models on gestionar el poder i la responsabilitat. Així experimentarem la joia de fer-nos càrrec dels altres, del veí al més llunyà. La decepció, la indignació actual, impulsa a tothom, incloent els cristians, a recuperar l'esperança i la creativitat en l'àmbit polític.

Òscar Fuentes sj (ofuentes@jesuites.net)
(Publicat a www.tskv.cat)